

Lumír Němec

Narodil se 30. srpna roku 1965 na Moravě ve Vsetíně. Má jednoho sourozence, a to o 6 let mladší sestru Karolínu, se kterou si v dětství příliš nerozuměl. Na dětství však vzpomíná Lumír Němec rád a považuje ho za šťastné období. Kromě sestry Karolíny, tvořili rodinu Němcových také rodiče obou sourozenců - Lumír Němec a Libuše Němcová. Tatínek pracoval jako technický šéf a maminka jako ekonomka. Lumír Němec byl klidným a tichým dítětem, proto ho bavilo lepit modely letadýlek. Zocelil ho až vodácký oddíl a karate, kterému se ve svém mládí věnoval. Jeho klukovský sen „stát se strojvedoucím“ ho přivedl ke studiu na střední průmyslové škole.

Po Sametové revoluci nastoupil k policii, kam chtěl už odmala, ale bránil mu k tomu odpor ke komunistické straně, který byl v jeho rodině zakořeněný. Začátky u policie byly těžké, dokonce i nezáživné. Později se vypracoval výš a konečně mohl dělat práci, která ho bavila. Lumír Němec pracoval u ochranné služby i v Útvaru rychlého nasazení. Po nějaké době ho doporučili na zahraniční vojenské mise. A tak začala jeho kariéra profesionálního vojáka.

Lumír Němec se účastnil bojových misí v Iráku (2004), Kosovu (2005), Afghánistánu (2007 a 2008) a v Sýrii (2015). V Sýrii pomáhal s výcvikem Kurdů. S těmi se mu pracovalo dobře, protože to byli odhodlaní bojovníci. Nejdéle času strávil na misi v Afghánistánu, kde naštěstí neutrpěl žádná zranění. Největší obavou při misi pak pro pana Němce byli sebevražední atentátníci kvůli své nevyzpytatelnosti. I přesto, že se do válek rád vracel, mu během misí nejvíce chyběla jeho rodina.

Jedna z nejhrošších vzpomínek na válku pochází právě z mise v Afghánistánu, kdy k němu přišel jeden zoufalý Afghánc a opakovaně se ho ptal: „Why?Why?Why!“ Dovedl ho ke kufru své dodávky a ukázal mu mrtvolu své ženy a dvou dětí. V tu chvíli si Lumír Němec uvědomil, jak je válka strašná. I přes dost těžkých chvil, které zažil, u něj nikdy nenastal pocit, že by se do válečných misí vracet nechtěl.

Sám sebe za hrdinu nepovažuje, pro Lumíra Němce jsou hrdinové rodiny všech vojáků, kteří musí na své milované čekat doma. Dále pak parašutisté, kteří uskutečnili atentát na Reinharda Heydricha během 2. světové války a lidé, kteří se postavili komunistickému režimu.

V současné době vlastní společnost pro výcvik vojenské a policejní taktiky. Má čtyři děti. Nejstaršímu je 33 let a nejmladšímu 3 roky. Mezi cestovatelské sny patří návštěva pramenů Amazonky. Jinak si plány do budoucna nedělá, protože na budoucnost nevěří.

Dětem dnešní generace přeje, aby pro ně svět zůstal takový, jaký si ho pamatuje on sám.